

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1068

03.09.2023 (134)

Lederskap mellom nasjonalt fellesskap og elitisme

fra Michael Kühnen

MENNESKET

Bak statsmannens prestasjoner og feil, bak Førerens posisjon i alle dens aspekter, som vil bli diskutert senere, er mennesket Adolf Hitler: et menneske som, i likhet med oss alle, kjente og opplevde glede og sorg, entusiasme og tragedie, håp og fortvilelse. En person som var en ufaglært arbeider, som ikke hadde noen fullført utdanning og som gjorde sin plikt som en navnløs soldat i første verdenskrig, en person som fikk styrke og besluttsomhet fra tragedien med Tysklands nederlag til å bli politiker og snu Tysklands skjebne!

Ingenting så ut til å hjelpe ham, ingenting kunne hjelpe ham: Han hadde ingen penger, ingen posisjon i verden, ingen innflytelsesrike venner og ingen betydelig politisk bevegelse i ryggen. Han ble leder for en håndfull menn som han dannet NSDAP av og begynte å erobre folkets hjerte. Denne kampen varte i 13 år, og den navnløse mannen hadde blitt Tysklands rikskansler, 6 år senere var han utvilsomt LEDEREN for sitt folk og skaperen av et større tysk rike, som brakte hjem millioner av Volksgenossen, fra de en gang atskilte territoriene, som hadde overvunnet Versailles-diktatet og som all europeisk politikk kretset rundt. Og igjen tre år senere var han hersker over et forent Europa; fra Pyreneene til Kaukasus, fra Nordkapp til den egyptiske grensen, hans makt strakte seg, hans ord alene var gyldig. I de få årene han hadde igjen å leve, konspirerte imidlertid nesten hele

verden, deler av verden ble satt i bevegelse, bare for å styrte og ødelegge denne ene mannen. Det lyktes til prisen av ødeleggelsen av Europa og dets anseelse i verden, til prisen av millioner av døde som ble ofret bare fordi bakgrunnskreftene som dominerte denne verden, mente at de ikke kunne bære denne mannen. Han skulle dø og falle - koste hva det koste ville!

Men hans ånd lever videre, hans ideer sprer seg og vinner unge mennesker - langt utenfor de områdene han en gang styrte militært: hans arvinger og tilhengere samles, bortsett fra i Europa, i Nord- og Sør-Amerika, i Sør-Afrika, Australia og New Zealand, overalt hvor det bor hvite mennesker; men også i Arabia og Asia blir han æret og beundret av mange. Som en død mann når hans ord lenger enn selv i dagene av hans største makt! For en mann! For en mann!!! Ja - hva slags mann? Hva gjorde ham mulig, hva var spesielt med ham? Hvem var mennesket Adolf Hitler?

Det er minnene til hans barndomsvenn Kubitzek, som kjente ham da hans wienske elendighet begynte og som delte disse årene, som viser oss mannen og utviklingen av en karakter sterk nok til å forandre verden. Det var ikke maktbegjær som drev denne mannen, ikke personlige ambisjoner, men bevisstheten om et overveldende oppdrag, en skjebneoppgave som var sterkere enn de begrensningene hans bakgrunn, utdanning og rikdom påla ham, som fylte ham.

Denne overpersonlige kraften ble først følt av hans venn og senere av hele hans nasjon og mange andre mennesker. Av seg selv la Adolf Hitler til en urokkelig vilje til et våkent sinn som i økende grad fikk geniale trekk, men fremfor alt hans holdning til livet som kunstner, en estetisk forståelse av verden og livet.

Uten denne selvforståelsen av kunstneren kan ikke mennesket Adolf Hitler forstås! I ham bodde en kreativ demon hvis enorme energi og lidenskap bare kunne temmes av et genialt sinn, en vilje av stål, og som ble ledsaget av kunstnerens dyptfølte lengsel etter skjønnhet, etter harmoni, etter frihet og storhet. Som en byggmester som planla for århundrer, som en fornyer av ariske avanserte sivilisasjoner, som skaperen av en livsorden der mennesker igjen skulle bli sanne gudsbilder og fullkomne personligheter - slik følte Adolf Hitler, dette var det virkelige målet for hans kamp, dette er hans arv til oss - arven etter mannen som var FØREREN!

THE CONQUER

Uten at deres betydning er uttømt, kan man absolutt tolke Det tredje riket som et av de store imperiene bygget på erobring og Adolf Hitler som kanskje den siste av de geniale og uimotståelige indoeuropeiske erobrerskikkelsene hvis mest

fremragende var Alexander den store, Cæsar og Napoleon, Cæsar og Napoleon, men som historisk tilhører lederne av de ariske, forhistoriske erobrerkampanjene, dypt inn i Asia, så vel som hertugene i den germanske migrasjonsperioden, de spanske og portugisiske erobrerne og skaperne og krigerne av de andre europeiske koloniale imperiene!

Siden sammenbruddet av makten til middelalderens tysk-romerske keisere i det første keiserriket hadde slike figurer blitt sjeldne i tysk historie: de tyske krigene var brodermordskriger eller desperate forsvar mot utenlandske angrep. Med Adolf Hitler fant det tyske folket sin styrke og ungdom igjen - en sprudlende ungdommelig kraft, som har blitt utladet igjen og igjen i historien til vår kreative og vidtrekkende, verdensformende rase i ekspansjon. Å erobre nytt land med sverd i hånd, søke nye grenser, befrukte kulturer - sporene etter disse ariske migrasjonene og erobringene finnes over hele verden. Fra dette synspunktet er erobreren Adolf Hitlers tredje rike bare en liten del av den krigerske, men kulturelt kreative historien til vår rase, som aldri anerkjente grenser og forsøkte å storme himmelen! Erkjenner vi dermed at Adolf Hitler ønsket krig, utløste den med vilje eller til og med fremprovoserte den?

Nei, fordi han aldri ønsket denne andre verdenskrig - han ønsket ikke å føre krig mot Vesten, ikke mot Frankrike, ikke mot USA og fremfor alt ikke mot England, som han elsket og hvis imperium han beundret og ønsket å bevare, men ikke ødelegge. Denne krigen mot Vesten ble påtvunget ham av de plutokratisk-sionistiske bakgrunnskraftene som dominerer dagens vestlige politikk. Adolf Hitler ønsket ikke engang krig med Polen, som han prøvde å komme til enighet med igjen og igjen i lang tid, som han først ønsket å vinne som en alliert mot Sovjetunionen. Adolf Hitler ønsket egentlig bare EN krig - den mot Sovjetunionen! Med denne krigen skulle verden frigjøres fra bolsjevismens svøpe, og nytt leveområde skulle vinnes for det tyske folket.

Det er på dette punktet lederen skiller seg tydeligst fra den andre store erobreren som han så ofte blir sammenlignet med, fordi livene deres har fantastiske paralleller: Napoleon! Napoleon, som Hitler, ønsket ikke krig med England - om han virkelig ønsket krig med Russland gjenstår å se (mange historikere ser det bare som et desperat forsøk på å gjøre England villig til å inngå fred ved å beseire den siste europeiske makten England fortsatt kunne håpe på og presse frem til grensene til det fjerne imperiet). Uansett var denne russiske krigen ikke en lidenskapelig hjerteaffære for Napoleon, som bare ønsket at de kontinentale europeiske krigene skulle skape et nytt "romersk" imperium, under den nye keiseren av Bonaparte-dynastiet.

Det keiserlige Frankrikes erobringer var også en eksplosjon av makt hos et forynget og entusiastisk folk, men de tjente ikke de virkelige livsnødvendighetene

til dette folket, men ambisjonen og lengselen etter historisk storhet hos den erobrende keiseren.

Til tross for alle de ytre likhetene i deres curriculum vitae, er sammenligningen med Napoleon ganske misvisende. Sammenligningen med Cæsar fører heller ikke noe sted, fordi hans arbeid varte når det gjelder maktpolitikk. Den mest avslørende sammenligningen er med Alexander den store:

På bare noen få år skapte han et enormt imperium med sine erobringer, som umiddelbart falt fra hverandre etter hans død, men med det hadde han spredt en kultur, en holdning til livet - helenismen - som skulle forme de områdene Alexander erobret i århundrer fremover.

Adolf Hitler, som leder for det tyske folket, ønsket å erobre en posisjon som verdensmakt for dem og sikre deres fremtid for alle tider. For å oppnå dette hadde han fastlagt det nasjonalsosialistiske verdensbildet, som skulle gjøre vårt folk sterkt og klart for den nyvunne makten.

Derfor skulle denne nasjonalsosialismen ifølge hans vilje ikke bli en eksportartikkel, for det var ikke andre folk som skulle vokse seg sterkere takket være denne nye, stridslystne holdningen til livet og fremsynet, men bare den tyske. Og slik marsjerte de tyske hærene til den nye indoeuropeiske erobreren fremover - mot de landene som kapitalistiske krigshissere med overlegg hadde trengt inn i denne krigen, og mot Sovjetunionen, som skulle bli det tyske India. Disse hærene marsjerte i nasjonalsosialismens navn, og på høyden av sin makt gjaldt erobrers ordre i Norge og Danmark, i Belgia, Nederland og Frankrike, i Polen, Ungarn, Romania, Tsjekia og Slovakia, blant folkene i det tidligere Jugoslavia, i Albania og Hellas, i Italia og Nord-Afrika så langt som til den egyptiske grensen, og i det enorme Russland så langt som til Kaukasus og ved portene til Moskva. Spania og Finland, folkene i Arabia, Persia og Tyrkia, de undertrykte folkene i det britiske imperiet, det England-fiendtlige Irland, folkene i Sør- og Mellom-Amerika som led under amerikansk utbytting, håpet i hemmelighet på hans seier, det stolte Japan og dets asiatiske allierte sto i jernfront med ham.

Føreren førte det tyske folket til slike høyder! Det må vi aldri glemme, det kan vi være stolte av!

Fallet var dypt fordi posisjonen hadde vært så høy. Ingenting var igjen av dette strålende imperiet. Som så ofte i historien lurte skjebnen sine helter og bødler:

Resultatet av vår Führers erobringsskampanje var ikke den tyske nasjonens permanent sikrede verdensmaktposisjon på grunnlag av det nasjonalsosialistiske verdensbildet, men spredningen av dette nasjonalsosialistiske verdensbildet over

hele verden: Det de tyske våpnene ikke kunne ta permanent i besittelse, vil ideen gjenvinne og legge til, og dermed etablere en ny verdensorden av frie, stolte og artsbevisste folk!

NASJONALHELTEN

Ingenting er mer absurd enn beskyldningen om at nasjonalsosialisme betyr krig, eller at nasjonalsosialistene ønsket krig:

Nasjonalsosialismen er en biologisk verdensanskuelse, og kamp og seleksjon hører til de grunnleggende naturlovene som ingen borgerlig pasifisme kan oppheve, og som også gjelder i menneskenes liv. Artens bevaring og utvikling sikres ikke ved ikke å gjøre noe; et folks overlevelsese- og utviklingsmuligheter faller ikke ned fra himmelen, men må kjempes for. Derfor er nasjonalsosialismen en kampvillig verdensanskuelse og former heltedige menn som, som krigere og politiske soldater, skal være bærere av vårt folks kamp for livet!

Men kamp og krig er ikke det samme: som alt annet tjener kamp utelukkende bevaring og utvikling av vårt folks art og utelukker alt som står i veien for dette målet! I lang tid nå har imidlertid krig degenerert til teknisk masse mord, fremmer ikke lenger utvelgelsen av de beste, men setter i gang en motutvelgelse som først sluker de modigste, de mest kampvillige og forhastede, og etterlater de feigste, de unnvikende og massene av mennesker. Det tyske folket er også så degenerert i dag fordi to verdenskriger har utryddet de beste av vårt folk. Hvis alt dette gjelder generelt for moderne kriger, gjør atombomben det umulig, i det minste i Europa, å tenke på å sikre vårt folks eksistens og utvikling gjennom kriger. Kampen med våpen må vike for kampen med ideer: Nasjonalsosialismen vil ikke bygge sin orden på den tyske nasjonens kanoner og deres rekkevidde, men vil vinne de europeiske folkene for seg selv!

Men hvis vi som tyskere er stolte av vår leder Adolf Hitler - til og med av seierherren Adolf Hitler - betyr ikke det at vi ønsker å gjenoppta krigen som han måtte føre. Det er ingen forutsetning for det; det ville ikke være en forfremmelse, men en forferdelig fare for vårt folks liv. Men ønsker franskmennene, som ærer Napoleon som sin nasjonalhelt, å gjenta hans kriger? Nei - de ærer mannen som førte Frankrike til høyden av sin makt og ære! I sine nasjonale helter finner en nasjon seg selv igjen, og i sine store menn hedrer den sin egen styrke og storhet, utvikler en sunn stolthet, en følelse av ære, storhet og ære, som fører til kilden til styrke i sin egen historie og henter energi fra den for å forme nåtiden og vinne fremtiden. Det tyske folket er også så deprimert, uten en følelse av ære og stolthet, så ødelagt i sin vitalitet, fordi det har blitt avskåret fra kilden til styrke i sin egen historie. Det kan bare gjenvinne alt dette hvis det finner tilbake til denne historien,

gjenkjenner seg selv i sine store menn og igjen blir klar over storheten og kraften i sin fortid. Fra dette synspunktet er Adolf Hitler den "tyske Napoleon", det tyske folkets nasjonalhelt, som førte dem til den høyeste toppen av makt, ære og styrke. Og like lite som Napoleons endelige nederlag, vil Adolf Hitlers fiasko i maktpolitikken forhindre at en slik mann blir en myte.

Tysklands nasjonalsosialister oppmuntrer denne utviklingen: aldri, ikke engang i de mørkeste dagene av uro og fornedrelse, vaklet de i sin lojalitet til Føreren; bare han er virkelig en nasjonalsosialist som respekterer og ærer Adolf Hitler som en nasjonalhelt!

Visstnok er vi mer forpliktet til ideen enn til en person, selv om det er den største personligheten i vårt folks historie, men Førerens navn er uutslettelig knyttet til ideen som han avgjørende formet, som han førte til seier og som han var legemliggjøringen av gjennom hele sitt politiske liv! Nok en gang bør det påpekes: Vårt engasjement for Føreren betyr ikke at vi støtter eller til og med kopierer alt statsmannen gjorde og sa. Som sådan handlet Adolf Hitler innenfor rammen av en konkret politisk konfrontasjon og under svært spesifikke historiske forhold, og som alle andre kunne han gjøre feil. Jeg har beskrevet noen av disse feilene, i den grad de var avgjørende, ovenfor. Det er ikke statsmannen Adolf Hitler som fortjener vår uforbeholdne anerkjennelse, men myten, nasjonalhelten, fullbyrderen av vår historie!

Denne utviklingen til nasjonalhelt er ustoppelig, ingen politisk propaganda fra anti-tyske krefter kan hindre den: Også Napoleon ble utskjelt som et "blodig udyr" før han flere tiår senere fant sitt siste hvilested i Paris som nasjonalhelt, til folkets jubel og på en verdig måte.

Og så, en dag, vil monumentene som vi fortsatt reiser for Føreren i våre hjerter, pryde de tyske byene, og tyskerne vil yte rettferdighet til sin største helt, hvis offerdød for sitt folk, og få styrke fra myten som dannes for å fullføre hans arv!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLÄNDER- UND AUFGABENORGANISATION

October 1973 April 2007 (234)

Der Kampf geht weiter !

Halting ideas such as the capitulation of the Wehrmacht on 8. May 1945 at the anti-Semitic-
liche Bewegung ist nicht ab zu setzen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutsch-
land, sondern auf globaler Ebene!
Ideologie von Massenmord, Vertreibung, Verflüchtung und Verdrängung haben nicht nur
gewirkt, das Kino der gesamten Welt umfasst heißt jüdischen Filmen Adolf Hitler zu machen
ist.

Alle Nationalsozialisten sind weniger
ethnische Völker- und Rassenbewerber
als ein Schicksal an Schicksal im Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völker.
Die Bewegung ist einer anderen ge-
worden, aber die Größe des bedingten
Vollblut ist keine noch viel größer als in
der Vergangenheit.
Der menschliche Körper ist nicht dabei,
das Volkstum - gegen alle weißen
Völker (?) - zu bringen. Seine Mittel und
Erhaltung, Überleben und Aus-
breitung.
Ich "habe" oder "habe", ich in
Wahrheit oder im Traum, ich in
ein Propagandamaterial handeln oder
auf einen Schicksal andere Art. Jede
Nationalsozialisten ist eine Pflicht.
Hitl Hitler!
Gordon Luck

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly

Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

**Please describe your views on the im-
pact of such topics in politics.**

Molly: Well I try to still update the pho-
to gallery, but mostly I've been concen-
trating on Adolf Hitler and the Army of
Mankind
(www.mourningtheancient.com/
truth.htm) I'm at 21 pages now, and I
have so much more to do. Studying
WWII is an absolute minefield of infor-
mation. You seek out information on
one thing and find two more things to
research. It feels a bit like you are an ar-
cheologist, unearthing the buried past. A
past that they would rather not be
brought to light. We can thank the inter-
net again for the flood of information
and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER

Number 176 (NSP) Printed 1978 April 26, 2007 (234)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to
diminish the need of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight
side by side for the preservation
of our White folk.
The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological folk death is also much
greater today than in the past.
The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. His means
are non-White immigration, cul-
ture denigration, and non-writing.
Whether "legal" or "illegal",
whether in election halls or street
battles, whether armed with propa-
ganda material or on a battlefield
of a different kind every National
Socialist must do his duty!
Hitl Hitler!
Gordon Luck

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info